

истііе-та, 2. Забрѣнж смиланье-то за да сѣ ѣзрѣботи, защо кога-то стомѣхъ-жтѣ ѣ пѣленъ отъ много истііе-та, не възможно ѣ да ги ѣзрѣботи каквѣ-то трѣба, ѣ отъ това сѣ докарватъ несмиланіѣ-та на истііе-та, ѣ расбѣланіѣ-та на мокротѣ-тѣ. 3. Оумножава крѣвь-тѣ вѣнъ отъ коѣко-то трѣба, зачѣнрастѣва ѡбикѣланіе-то на крѣвь-тѣ, ѣ тѣй ѣзгѣва живы-тѣ сѣлы: отъ причинѣ-тѣ на тіѣ несмиланіѣ-та оумнѣждавамы сѣ чѣсто за да сѣ зѣмамы оумищѣніѣ, коѣ-то оумѣлѣватъ сѣкога живы-тѣ сѣлы.

Безмѣрно-то ѣденье ѣ пѣенье на нищо дрѣго не стоѣ, ѡсвѣнь да ѣдѣмъ тоѣко-зи много щотѣ да не мѣжемъ вѣки. И за да познавамы кога смѣ ѣли много, трѣба да приглѣдамы тіѣ: ѣко оумѣждамы тегчинѣ на стомѣхъ-жтѣ, ѣко сѣ прозѣвамы чѣсто, ѣко хѣламы, ѣко дрѣмимъ, ѣко ни стѣва тѣжѣкъ оумъ-жтѣ. Трѣва оумѣ да прѣвимъ каквѣ-то дѣма вѣтѣхата посѣовица, коѣ-то ни повѣлѣва да прѣставамы отъ да ѣдѣмъ, прѣди да сѣ насытимъ.

И ѣко хѣваво нагѣтвени-тѣ истііе-та ни възблагодѣрѣватъ гѣрѣ-то, трѣба да знѣемъ чи по голѣмъ дѣшмѣнинъ отъ хѣвѣви-тѣ истііе-та нѣмамы. Готвѣрство-то (ѣхѣлѣжъ-жтѣ) ѣ ѣдно пѣгѣвно ѣзмышлѣніе, ѣ ѣдно хѣдѣжѣство отъ ѣніѣ, коѣ-то твѣрдѣскѣро скѣсѣватъ днѣ-тѣ на живѣтѣ-жтѣ ни.

Искѣство-то на ѣдинъ готвѣрь не ѣ дрѣго, ѡсвѣнь да мѣже да напѣви истііе-та да докарватъ слѣдѣчинѣ на коѣ-то ги ѣдѣтѣ. Отъ това слѣдова чи половѣна-та отъ истііе-та сѣ сочинѣни отъ распѣлѣни свѣше-